

Guds sande kirke.

Guds sande kirke her paa jord
Er fattig alle tider;
Kun et hun har, Guds rene ord,
Som verden ikke lider.
Saa maa hun gaa i fattigdom,
Som Jesus, kirken herre, kom,
Og lidt om herberg lede.

Guds sande kirke lide maa
Forsølgelse og maa,
Til fra Guds bud hun ei tør gaa,
Men agter derpaa maa.
Det kloer verden hende vred,
Saa hun i stor taalmodighed
En tornehi maa træde.

Guds sande kirke vil dog staa,
Naar alt i verden falder.
Til himlens glæde hun snart gaa,
Naar domsbasunen falder.
Hun lægger bort sin end-bragt
Og gaar i ærens drudebragt
Sin brudgom glad imøde.

Saa glad dig i det haab, du har,
Trods at den ned herude.
Tænk paa det kors, din Frelser bar,
Og hvor han nu har hæde.
Her kan ei trængsten liges med
Den herlighed, som er hered
Hilf for Guds dennestare.

J. Blattan

Salme 87, 1-2. *W. Kersch*
Hør; en solme, en lang. Den
stad, som har grundfæstet paa
de bellige bjerge. Stoud posse
eifter Herren rumfor alle Ja-
tods foliger. Færlige ting er
lagt om dig, du Guds stad
Sela.

Der tales om en stad. Det kan ikke
være en almindelig stad, som er byg-
get ved menneskehænder; thi det siges,
at Herren har grundfæstet den, at han
elsker den, og at den har herlige for-
fættelser. Hvem ved om en saadan
stad paa jorden? Geografien siger in-
det om den. Den staar ikke paa noget
fæst. Og dog tør vi sige, at den findes
paa jorden. Sagen er den, at i men-

neskers sine agtes den ikke særdeles
højt. Derfor har vel ikke geografien
fundet det umagen værd at nævne den.
Derfor kommer, at man i vore dage
ikke kan henlægge den til et bestemt
land eller rige. I det gamle testa-
mentes tid kunde det gøres. Da fand-
tes den i det jødiske rige. Nu der-
mod findes den nærsagt over hele jor-
den. Hvor Guds raad til salighed
prædikes og sakramenterne forvaltes ef-
ter Guds vilje, har vi denne stad. Nu
kan du vel spørge, hvad den hedder
ikke sandt? Jo, menigheden er dens
navn. Der forkyndes Guds ord. Der
forvaltes sakramenterne. Det er ind-
gangen eller døren til staden.

Tænk derfor, kjære læser, hvilken
herlig institution menigheden er. Den
er Guds stad. Den har sin begyndelse
paa jorden og fuldendelse i himmelen.
Kogle af dens borgere bor paa jorden,
andre hos Gud i himmelen; og de, som
bor paa jorden, har den forfættelse, at
de engang skal forflyttes til Gud i him-
melen. „Vær tro indtil døden, saa
vil jeg give dig livets krone.“ Mat.
2, 10.

Herren elsker menigheden, fordi han
har grundet den, opholder den og frem-
deles bygger den.

Det er længe siden, Herren grunde-
de menigheden, og endnu længere si-
den han først lagde planen til den.
Det gjorde han i rogheden, før ver-
den skabtes. Da havde han allerede
for længe siden besluttet at grunde
menigheden. Den eneste maade, han
kunde velsigngjøre beslutningen paa,
var ved at ofre sin søn. Med god grund
skriver derfor apostelen Paulus i bre-
vet til Ef. 1, 3-4: „Løvet være
Gud og vor herres Jesu Kristi fader,
som har velsignet os med al aandelig
velsignelse i det himmelske i Kristus,
ligesom han har udvalgt os i ham før
verdens grundbold blev lagt.“ Syn-
neu, der elskede menigheden ligesom me-
get som faderen, var ogsaa villig til
at lade sig ofre. Da „lidens fulde“
kom, tog han menneskestillelse paa, og

„blev lydlig indtil døden, ja forsets
død.“ Saaledes var da menigheden
grundet, og vi maa sige, den staar paa
en saa fast grundbold, at helvedes
vorte intet formaar imod den.

Dermed er dog ikke selve bygningen
afsluttet. Det vil først ske ved tidernes
ende, paa dommens dag. Guds byg-
ges der uafsluttet. Da Herren for-
lod jorden med sin sunlige nærværelse,
befalede han sine discipule at gaa ud i
al verden og prædike evangeliet, for-
valte sakramenterne, stifte menigheder
og saa istand regelmæssig betjening.
„Men efterat de havde beskiftet dem
ældste i hver menighed og holdt dem
og salte, anbefalede de dem til Her-
ren, paa hvem de havde troet.“ Ap.
Gj. 14, 23.

Saaledes bygges og opholdes Her-
rens menighed paa jorden. Dette er
et velsignelsesrigt arbejde baade for
presten og andre menighedslemmer.
Gud finder mere behag i dette slags
arbejde, end i nogen anden bestjæf-
gelse, hvor glimrende den end er i men-
neskers øine. Herren elsker menighe-
den og enhver, som tager for sig del i
arbejdet, enten han er prest eller et
andet menighedslem. Lad dette op-
muntre dig, som gjør det, til at være
endnu flittigere. Lad dig ikke skræm-
me, om det ser svært ud. Dit arbej-
de skal ikke være forgjæves. Guds
menighed er bygget paa klippen, den
Herre Jesus Kristus, og vil aldrig for-
gaa. Lad det ogsaa opmuntre dig,
som ikke toger del i menighedsarbejdet,
til heretter at gjøre det, baade ved at
slutte dig til menigheden og deltage i
alle dens gjøremaal. Du vil aldrig
angre det! J. O. Dale.

Guds sande kirke.

Dr. Walther.

Der gives et vidunderligt rige paa
jorden, der vistnok er lidet, men hvis
gebet gaar saa langt, som verden er,
og som har sine himmelige medlem-
mer i alle verdens riger. Der gives
et forunderligt folk paa jorden, inden-

for hvilket vistnok alle verdens sprog
tales, og som er samlet sammen af alle
jordfredens nationer, men som, i den
højeste fred og betjening af en aandelig
leder efter en ledbog, under en lunge.
Der gives en forunderlig stad paa
jorden, til hvis borgere vistnok slaver
og frie, rige og fattige, konger og bet-
lere hører; men i hvilken bog alle
blide er lige, lige i goder, lige i magt
og lige i haabet om den forventede
herlighed. Der gives et vidunderligt
tempel paa jorden, som af verden kjen-
des, og hvortil al verden indbydes til
at træde ind, men som endnu intet be-
dørligt sprog har skabt, som hvilede paa
edigheds grund, er opbygget af
ufærdige stene og bæres af ufærdige
søjler. Der gives en underlig stads-
her paa jorden, som, værgeløs, uden
at bære sværd i hænderne, gaar gjen-
nem verden, og som dog, kjænt ihellig
og altid beskyttet af hele verden og hel-
vede og af forrædere i sin egen midte,
altid forbliver ubeskræmt, ja, endnu fej-
rer jels i sine neberlag, endnu trium-
ferer selv i sit fald og sin død.

Der gives et sælsomt, ved et hemme-
lighedsfuldt baand forbundet selskab
af mennesker paa jorden, som i ver-
dens øine er de mest foragtede, men i
Guds øine er hans kostelige klenodie
paa jorden; de synes forladte af Gud,
og dog er det alene i dem, at Gud bor;
de søger ihellig og altid alverdig over
sin synd, og dog er det alene dem, som
har erholdt sine synders forladelse; de
anfer sig for de stærke syndere, og
dog er det alene dem, der er prydede
med en retfærdighed, som gjælder for
Gud; de gjælder for de stærke doavere,
og dog er det alene dem, som, oplyste
af sandhedens lys, er skandhed klage
og vise; verden anfer dem for menne-
skhedens afslud og vilde gjerne bære
dem fort, og dog er det alene dem,
for hvis skyld verden endnu staar; de
synes at være de fattigste, og dog er
det dem, hos hvem alene alle sande
skatte er at finde, som alene kan gjøre
den arme verden rig, som alene besid-

der de sande midlet mod al dette
Hos jammer og mod dødens rødsler,
og hvem alene hjertens søgler er be-
troede. Derfor heber det om dem i
den besjendte salme:

„Udbrødes de synes som pjaller og klude,
Bibunder for engle og verden til fre;
Men indentil ere de smykkede drude
Der Jesum i hjerte, er usig' at se.
Ja lidernes under, som dagliggen stunder
Og stræber kun efter, naar tiden sig
ender,
At prise vor Jesum med palmer i
hænder.“

Og hvad er nu dette for et under-
fuldt rige og sølt, der er saa lidet, og
dog saa vidt udbredt, saa mangfal-
dig i sine lemmar, og dog saa enigt?
Hvad er dette for en underfuld stad,
hvis borgere er saa forskellige, og dog
paa samme tid saa lige? Hvad er
dette for et underfuldt tempel, der er
saa vidt besjendt, og dog stiltige usyn-
ligt og saa ubesjendt? Hvad er dette
for en sølsom fridshær, der er saa
værgeløs, og dog saa seierlig og uover-
vindelig? Hvad er dette for et søl-
font, hemmelighedsfuldt selskab blandt
menneskene, der synes at være saa us-
selt, og dog er saa herligt, der synes
at være saa fattigt, og dog saa rigt, ja,
glor saa mange rige? — Det er med
et ord: „Guds lide eller menigheds paa
jorden“.

To billeder fra livet.

I.

Et forlovet barn saa og drog sine
fjelle fætte paa jordgulvet i en elendig
joddytte i Velling, Sles.

Stemmen blev søgere og søgere, og
nu og da draktede den i den unge mo-
ders halsen og klager, der kun i fortvi-
lelse sød og stræbe paa sit døende
barn. Hun langtede efter at trykke det
til sit bankende hjerte, men hun havde
aldrig hørt, at det er onde gander om-
kring den døende, som ventur paa at
snuppe sjælen bort, og saaledes var hun
hange for sit eget barn, fordi det var
døende.

„Det er snart tiden“, sagde søger-
moderen, idet hun saa paa den heldende
solstraale, som havde lystet sig ind i det
uhyggefulde rum gennem et hul i papir-
vinduet; og hun tog det hjælpeløse barn
op med en besjendt mine.

Moderen klagte: „Barnet mit er ikke
død! Barnet mit er ikke død endnu.“

„Men det har blot en mirakuløs san-
debrag tilbage“, sagde den gamle kone,
„Hjerten vil snart komme forbi, og da

maa vi beholde det i huset hele natten.
Der er ingen roab for det; guderne er
brede paa dig.“

Moderen havde ikke at modfætte sig,
og hendes barn blev ført bort fra hen-
de. Hun saa det aldrig mere.

En gammel, fort kjerre, der blev
trukket af en sort ko, kjørte langsomt
nedad gaden; det lille legeme blev lagt
blandt de andre, som allerede var sam-
let der, og kjerren strængede videre
gjennem halsporten. Udenfor byg-
gen lagde kjerren dem alle i et stort hul
i jorden, læste fast over dem og kjørte
videre.

Jungen gravsten merker pletten; lagen
blomst vil nogenstade blomstre paa den
grad.

Den bedrøvede moder klager: „Barn-
et mit er borte! Barnet mit er borte!
Jeg kan aldrig finde det igjen!“

Hint fortsætte barns moder er en
ledning.

II.

Et blaalet barn ligger og stonner
paa dampuberne i dets vugge, og der
hviskes ihjil gennem missionen:
„Barnet dør.“

Med sorgfulde hjerner saaledes vi i
det hjemfægte hus; men trosteren var
kommen for os.

„Dort barn gaar hjem“, sagde mo-
deren, og kjent hendes fremme skjalv,
saalike hun sødt ned over den lille li-
dende.

„Vi gav hende i baanden til Herren,
da hun kom til os. Han er blot kom-
men for at tage laanet igjen“, sagde fa-
deren ærefrygtfuld, og han slog sine
arme smil om sin hukra.

Som vi gennem laarer lagttog det
lille liv, der joaude den, begynde en
sagte at søge:

O Jesu, trød du min dødsfæng til.
Kul haanden med misfand over.

Og sig: Denne dræng, denne sigetil,
Hun er ikke død, men foder!

O, Rip mig et før, at op jeg haar,
I levende laud dig lever!

De blaa sine anbrude sig for sidste
gang, og med et langt blit lab i de
kjære ansfater, som stod over hende, lut-
tede de sig atter, og med et stille jul gif
det søde barn ind gennem porten til
den himmelske glæde.

„Gad os bede“, sagde en sagte rost.
Vi knælede ned sammen, og himlen kom
saa nær, at vi næsten kunde se de stj-
kande og høre bølsemflangene.

Der er ingen dødselster tilfald i
Velling; derfor maatte der lades en li-
den lusse; vi førede den liddendigt med

blod, hvist stik fra en kuelst butik.
Vi klæbte barnet i hendes juelvilde
dragt og lagde hende smil ned i hendes
sidste hølsted. Vi pyntede vorelset
med blomster og stræbe disse over den
lille.

Den følgende dag ledjagebe vi den
lille til kirkegården.

Med en haand sang og troens og
troens ved talte vi til de søgende
hjetter.

Hu næster en hvid sten den hellig-
plet, hvor vi lagde hende, paa gra-
den blomstret der blomstret, og den be-
søges ofte og pleks med omhu.

„Herren god, Herren tog, og Herren
nada vore level!“ siger barnets moder,
medens barnets moder svarer: „Dort
barn er sølgt; vi skal finde hende igjen
og laade hende snart i himlens glæde og
herlighed.“

Det blaalet barns forældre er kri-
sur.

Ser I forskellen? Maa det lile
mane os til at arbejde for Jesu sag, der
er menneskeis lykke og evig fred og
glæde?

Baptisten — Neddyppelse.

Quorleds sandheden selter over vilb-
farelsen ogsaa i dette stykke angaaende
baandmaaden, og det selv blandt bapti-
sterne, har vi et merkeligt eksempel paa
i baptisten G. B. Fairfield. Han for-
tæller herom selv i sin bog om baanden,
som er skrevet i form af et brev til en
ven, paa følgende maade: „Du ved
maaske, at jeg har været baptist i mere
end fjerdedelen af et aarhundrede. Je-
tet menneske var mere sikker paa et hvide
ret end jeg. Jeg havde ingen, ingen
toll om den ting. Quorleds foran-
delagen med mig sørgte, vil jeg nu
fortælle om med nogle saa ord:

Nogle aar tilbage blev jeg af et bap-
tistisk forlæggerstuen anmodet om at
skrive en bog til forjod for baptisternes
lære. Den skrevne forlætted til hen-
det 400 duoblimosier.

„Jeg modtog opfordringen med den
fulde overbevisning, at man i en bog
af den størrelse maatte kunne fremlægge
et bevis, som ingen paa rettelig maade
skulde kunne beskide. For at kunne
gjøre dette besluttede jeg mig til at un-
dersøge hele sagen fra begyndelsen af,
saa at, naar arbeidet var færdigt, den
ærlige og oplyste læser af min bog
skulde maatte medgive, at den var
rimodsigelig.“

„Det var min fulde overbevisning,
at neddyppelse var den eneste rette

baandmaade, og at jeg herom kunde
overbevise enhver fordomsfri læser.
Du kan forestille dig, hvor alvædet jeg
havde forregnet mig, naar jeg fortæller,
at eftersom mine studier over dette emne
ikted frem, ramlede det ene taarn efter
det andet af min baptistiskfastning sam-
men.“

„Jeg anstrængte mig til det yderste
for at reparere den. Naaned efter
maaned i mere end to aar arbejdede jeg
paa at forføre min gamle position,
uden at det lykkedes. Jeg havde altfor
mange folde hradhjærninger imod
mig.“

Efterat jeg grundig havde sunderet
emnet fra begge sider, blev jeg tilfjæl
overbevist om min viljærelse. Ned-
dyppelse var ikke den eneste rette
baandmaade.“

„Saa langt Fairfield. Saaledes er
det vel ogsaa gaart andre; thi saaledes
maa det gaa, naar man omhyggelig
undersøger sagen.“

(B. M. G. Peterjen i „Barnet.“)

Bruden fra Falum eller trofast indtil døden.

(Bib. 3.)

For mange aar siden hilfede en ung
mand, en grubearbejder, en dag paa sin
forlovelse, idet han forlod hende og
sagde glødt: „Paa St. Lucies dag, den
10de juli, skal vor hjærlighed blive ind-
viet ved prestens haand. Da vil vi
være mand og hustru, og saa skal vi
bygge vor lille rede og leve saa lykkelig
sammen som to smaa fugle.“ „Ja“,
svarede hun med yndig blufærdighed,
„og saak hjarlighed skal helse vort rolige
hjem. For du er dylfelig mit øst, og
foruden dig vilde jeg hellere være i min
grav end tilde.“ Men da prestens an-
den gang lyfte for dem i landshjens
stule og sagde: „Derjom nogen haver
noget derimod at sige, den sige det tilde,
eller siden til stille.“ traadte den grum-
me død frem og gjorde sin tanse, men
slygtelige indspelse. Thi den følgende
mandag morgen, som den unge grube-
arbejder gif forbi sin forlovedes hus i
sine jørlæ klæder (dødens staddilse,
hvori minefollene altid gaar klædt), plit-
tede han sagte paa vindustruden og
sagde et hjærligt „god morgen“ — men
han vendte aldrig tilbage for at sige
„godaften“. Den morgen sjebe hun
for ham et fort halstærklæde med rød
bord, som han skulde have paa bryl-
lupsdagen. Da han ikke vendte tilbage
hvorim den aften eller den følgende,
foldebe hun halstærklædet forlygtig sam-

men, togde det best, sørgede mange dage over sin hjerte og holdt hele sit lille huse minde helligt, men elskede og giftede sig aldrig med nogen anden.

Da grubearbejderne i aaret 1809 var færd med at grave en gang omkring 500 fod under jorden mellem to gruber, fjernede de en masse rust blandet med ulstrolvand. Deri stader de paa liget af en ung mand, som var aldeles forvandlede til jernstøv. Det var saa vel bekræftet, at endog de stærke anslættelser var blevene bedeviede, som om han kun havde været død en times tid, eller reistere som han netop havde taget sig en liden blund eller hvile paa sit anstrængende arbejde. Da liget bragtes frem i dagslyset og lagdes hen i koftoret, som der joik saa fjern og nær for at gjenkende det. Men fader, moder, venner og slægtninge var alle sammen søvndrømte. Ingen gjenkendte den søvnde ungdoms ansigt eller vidste noget om det uhyggelige, hvortil han havde fundet sin død.

Efter nogle dage forløb kom den forbums forvundne unge grubearbejders forlovede berop ganske alene. Gammel og grun, medhøiet af alderdom og støttet paa en krykke, arbejdede hun sig sagte og med smerte hen til stedet, og der gjenkendte hun straks sin længe tabte brudgom. Hvert glad end bebrøvet faldt hun over liget af sin elskede og kunde først fjernes, efter at hun længe og inderlig havde givet sine sølelyser luft. Endelig sagde hun til de omkringstaaende, der sørgede at saa hende fjernet, for at ikke den afsjor store bemægtelse skulde staae hende, idet hun hjertelegende hans pander: „Dette er min elskede brudgom, over hvem jeg har sørget i disse 50 aar. Og nu har den gode Gud været mig se ham endnu en gang, før end jeg dør. Enge før tiden for vort bryllup, gifte han med i graven og kom aldrig ud mere, før end han bragtes op paa denne maade.“

Alle blev dakt bevirgede og isæret fremmede ved over deres hender, da de saa den forvands brud, røntet og namægtig af alderdom, og brudgommen, som endnu havde beholdt udseendet af fjætte og friskhed, og tilige saa den taalmodige hjertelighed, som saa længe havde vealet paa hans tilværelse. Men han oplod aldrig mere sin mund til at tale eller sit øie for at tilkaste hende et blik. Gadelig sit grubearbejderne besættelse til at bære liget hen til hendes lille hytte, da hun var det eneste menneske i verden, som

gjorde trod paa det. Der saa det da indtil en grav kunde blive opstøst og forberedelser trafte til begravelsen. Da legemet var lagt i kiste, omdrede hun et lidet stund og fremtog det sorte holdbaand med den røde bånd, som hun havde spæet den dag, da han gik forbi hendes vindu og sagde sit sidste „gode morgen“. Det bandt hun om hans hals. Saa isæerte hun sig sine søndagsklæder isædet for sørgelæder, som om det var deres bryllupsdag og ikke hans begravelsesdag. Da de sønede hans legeme i graven, traadte hun frem, kastede paa sin krykke, saa hun paa liften og sagde med søgte røst og bærende læder: „Saa nu nogle saa dage i denne selde seng. Saa ikke tiden synes dig lang. Jeg skal snart komme eller. Jeg har kun nogle saa dage her tilbage. Det bliver snart morgen. Hvad jorden engang har givet fra sig i opstandelsen, vil den ikke længer beholde.“

Medens grubearbejderne og deres familier, der stattede teed om graven ved denne mærkelige ligfærd, græd og hulkede, fjernede den røntede og bedeviede sig paa sin krykke og vendte tilbage til sin hytte. Om nogle maanedes lagdes hendes legeme til hvile ved siden af hans, hvem hun saa længe havde elsket og begravet.

En label.

En foraaromorgen, da en fed Aadulf sad ved sit velholdte træ og spillede sin strolkst, faldt en stol vilde spæner lysten med lyden af deres skrigende stemmer og røntende vingeflag. Den dovne Aadulf løstede hovedet og skreg: „Hvorfor gjør I en saadan larm deroppe? Hvor skal I hen i sig dukt?“

„Langt borte“, svarede Svømmerne, „vi skal til et fjernt land, som venter paa os.“

„Et fjernt land?“ sagde Aadulfen. „Har I nogenlid fort det? Har nogen af eder været der før?“ „Nei“, løb svaret, „men staud dig og kom med os.“

„Jeg?“ svarede Aadulfen, „paa ingen maade. I maa hellere blive her og opgive eders taalmodige slægt. Der er nok at søle her. Se bare, hvor fed jeg er. Hvad bedre vilde I ønske eder?“

„Aldrig, aldrig! Vi kan ikke forblive her. Der er noget, som siger os, at vi maa rejse fremad til det fjernt land.“

„Hvorfor det?“

„Vi kan ikke forklare dig det, men vi tjender budten fra det fjerntliggende land og ved, at vi vil saa det bedre der.“

„Det kan ikke være tilfældet. Jeg er ogsaa en slægt, men jeg tjender intet til nogen sig lyst.“

„Ja, ja; bliu du kun, hvor du er, dersom du ikke vil være med. Men vi maa affied.“

„Det er dog latterligt“, sagde Aadulfen, idet den jeg nævnt i tilbunds i træget. „Jeg vil intet have at bestille med den todsede grille at bytte noget vist hert for noget uvist. Jeg ved, hvad jeg har, og det er godt nok for mig. Men jeg ved jo ikke, hvad det fjernt land kunde have at byde paa. Staafele dumme paa!“

Den næste morgen blev den fede Aadulf sløgt og fregt. Fien Svømmerne staudt det fjernt land og var lykkelige blandt det grønne eng, deilige blomster, krydderier fremme og den sifferfærd, som det gbede dem.

Pigejorn den fede Aadulf er ogsaa mange mennesker saa vel tilfredse med den nærværende verden, at de ikke vil ofre nogen alvorlig tanke paa det saare vigtige spørgsmaal om evigheden.

Da en hofmand under prædikenen vilde indlede en samtale med kong Karl af England, sagde dennet: „Givder mig ikke i at høre Gud, naar han vil tale med mig, for at han ogsaa kan høre mig, naar jeg taler med ham.“

Jeg gaar aldrig i kirke. „Jeg gaar aldrig i kirke“, sagde en hofmand til en prest. „Jeg tilbringer altid søndagen med at opgjøre regnskaber.“

Presten svarede: „De vil komme til at erfare, at dommens dag ogsaa skal blive tilbragt paa samme maade.“

En jøger maatte engang apostelen Johannes, som holdt en taat agerhøne i sine haender, som han klappede og hjertelegede. Jøgeren forundrede sig over, at en saa hellig mand kunde finde beslag der.

„Hvad er det, du har i haanden?“ spurgte Johannes.

„En hue“, svarede den anden.

„Men hvorfor er den ikke spændt?“

„Fordi strængen vilde slappes, hvis jeg altid havde den spændt.“

„Nu, saa lad det ikke forundre dig“, sagde apostelen, „at jeg lader min aand hvile nogle stund for at hyle den til fortjat arbejde i min herres tjeneste.“

Abonner paa Pacific Herald.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND RAWLINGS DENTISTS Crown and Bridge Work a Specialty 156 Pacific Ave. Tel. Red 490 TACOMA W

Student-Supplies OF ALL KINDS Vaughan & Morrill Co. 908 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

J. M. Arntson, Notary Public, Udfærdiger alle lovlige Dokumenter (saasom Ejskeder, Kontrakter, m. m. Municipal Court-Rooms City Hall TACOMA, WASH

Lutherist Pilgrim-Hus No. 8 State St., New York, Kristeligt Hæberg for Indvandere og andre Rejsende, Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bi med Raad og Daad. Bell. Iron Company fra Bellan, tjener med Bell Line Street car lige til Boven.

Skandinavisk Boghandel. Et stort Udsalg af Skolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Kølser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel. Ordre til Post ekspedietes hurtig. VISELL & ECKBERG, Stationers & Booksellers 1808 Pacific Ave.

PHOTOGRAPHS Aaberg First Class Photos. All Work Warranted. 1322 Pac. Ave.--Tacoma

"PACIFIC HEROLD"

et kristeligt ugeblad, et religious weekly, udgivet af præstekonferencen for Pacific distrikt af den norske lyste ved en familie.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor O. J. Cebal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, beskjendtgjællinger og notiser indsendes til pastor Ove J. P. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blad forsinkning besjerges af pastor H. W. Hjermogel.

Deres adresser, "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil man hæv.

Bladet koster

for året.....50 Cts.
halvåret.....25 Cts.
til Europa for et år.....75 Cts.

Adresser: Parkland, Washington.

Vær ikke at indjende kistelige nyheder hver uge til ugehedsredaktionen. Det er vor pligt at gjøre alt, vi kan, at Herolds læsere kan faa mange nyheder horenefte uge.

Der er en bog, som vi denne gang har vil faa lov til at anbefale alle Herolds læsere. Den er billig. Den faaes for 30 cents i "Lutheran Publishing House" i Decorah, Iowa.

Det er "Luthers store katekisme". Nu er der vel mange, som mener, at de har lært sin katekisme. De kan den udenad. Hvorfor skal de da forsøkke sig denne. Vi vil kan sige, at ingen, som skaffer og eftertanter ret, hvad han siger, vil paastaa det, at han har lært sin katekisme, saa han nu ikke mere behøver at studere den. Enten man nu er prest eller lærer eller barn, saa trænger man saare vel til, at man studerer sin katekisme hver dag.

Luther siger: "Jeg er ogsaa en doktor og lærer, ja ligesaa lærer og erfaren, som alle de monne være, der er saa formøstelige og sikre. Alligevel gjør jeg som et barn, som man lærer katekismen, og læser og fremstiger ogsaa ord for ord om morgenen og aften, naar jeg har tid, de ti Guds bud, troens artikler, faderbøer, salmer osv., og man forbliver et barn og en lærling i samfundet og forbliver det ogsaa gjentagne. Og disse fine, lærde lægter vil med en gjennemlæsning af disse værker, kunne alt og ikke mere trænge

ger til noget. Nuvel, saabont er ogsaa et sikkert tegn paa, at de længer baade sit embede og selvske huse, ja berømmelse Gud og hans ord, og bestræver ikke at falde, men er alfor grundlig salbne, trængte vel til atter at blide børn og begynde at lære N B G, som de mener for længe siden at være lærdig med. Og hvorfor skal jeg sige meget herom? Derjom jeg skulde fortælle al den nytte og frugt, som Guds ord virker, hvorfra skulde jeg da faa papir og tid nok? Djævelen talder man en tusindkunstner. Men, hvad vil man kalde Guds ord, som søgjer og tilintetgjør saadan tusindkunstner med al hans magt? Det man sendelig være mere end hundrede tusindkunstnere. Og vi skulde saa lærdig foragte saadan magt, nytte, kraft og frugt, ligheder vi, som ville være prester og prædikanter?

Da skulde man dog ikke alene ikke give os at arbe, men jage os bort med haande, fordi vi ikke alene trænger til alt dette som til det daglige brød, men ogsaa daglig man have det med den tusindkunstner djævelens daglige og urolige anfegtelser og efterstræbelser.

Og om saadant ikke var formaning nok til daglig at læse katekismen, saa skulde vi dog tilstræffe sig det ved Guds befaling, som i 1ste Korintobog 6, 6 fl. alvorlig paahyber, at man selv skal belærte hans bud, naar man sidder, gaar, spær, ligger, spær op, og som et bestandigt merke og tegn have det for øiet og ihænderne. Uden tvil vil han ikke uden arnsag saa alvorlig hode og fræde saadant. Men fordi han hender vor fare og nød, dertil bjævnens idelige og rasende anløb og anfegtelser, vil han advare os derfor, ruste og bevare os berimod, med en god rustning mod deres gloende pile og med et godt lægemiddel mod deres giftige, onde indgydelsler. . . .

Thi det skal fast: Hvo der kan de ti bud ret tilgaaes, han maa kunne hele den hellige skrift, saa han kan i alle sager og tilfælde raade, trøste, dømmes, bedømme haade aandelige og verdslige sager og være en dommer over al lære, alle skrænder, alle aander og love og all, hvad der monne være i verden.

Og hvad er hele salmernes bog andet end luttet tanker over det første bud og indvælsler deri? Men nu ved jeg for vist, at saadanne lærde, lærde og fornøstelige aander ikke forstaa en salme, endfige da hele den hellige skrift. Og dog vil de kunne og for-

agte katekismen, som er et kort uddrag og udtog af hele den hellige skrift.

Derfor heber jeg atter alle kristne, ligheder presterne og prædikanterne, at de ikke søe tidlig vilde være doktorer og blide sig ind at vide alt (thi paa tomme indbildninger og udyndede søi gaar der altid meget af), men da gilig søe sig dert og stedsse jødel dermed, derhos med al lid og omhyggelighed vogte sig for saadan trygheds og indbildnings gistige utal. saa de selv med i tiden smalt skal beljende, at jo længer og mer de spær med katekismen, des mindre kan de af den, og des mere har de at lære, og da vilde de som længelige og lærstige først ret finde smag i, hvad de nu i sin store rigdom og mæthed ikke engang giber lugte paa."

Vi, som bærer navnet lutherste kristne, skulde med lid søe os i og studere katekismen hver dag. Men, som Luther ovenfor har sagt: katekismen er ikke en saadan letfattelig bog, at man med engang har lært den, og ikke behøver mere at studere den; men den er saa bud og umfangrig, at vi aldrig kan blive lærdig med at lære den.

Luthers store katekisme er en udførlig fortolkning og forklaring over den lille katekisme. Den, som vil blive befæstet i kristendommens sandheder, kan ikke raades bedre, end at læse denne ypperligste af alle forklaringer over katekismen. Den er en saadart skat, at begynder man først ret at studere den, skal man blive forbauset, hvor indholdrig, dyb og letfattelig den er.

Katekismen er et kort udtog af hele den hellige skrift, lov og evangelium. Luthers store katekisme er derfor i en istand en fuldstændig forklaring af hele Bibelen, lov og evangelium. Ingen fortolkning af Guds hellige lov er bedre egnet for alle folk end denne Luthers store katekisme. Og ingen forklaring over evangeliet skulde mere læres og studeres af alle end netop Luthers store katekisme.

Omilen en skat, høre lærer, du kan skjaffe dig for den lille sum 30 cents. De fleste lutherste hjem, haader vi, alerebe ikke alene har den, men bruger den flittig. Hvis du har Konfessionbøgen, kan du der ogsaa Luthers store katekisme. Læs den og studer den flittig hver dag.

Vi vil tillade os at give en prøve paa, hvad Luthers store katekisme er. Vi tager udra dder af det første

bud. Den, som vil læse det, skal maatte sande, at ubløgghen er enfoldig, letfattelig, enkel, men ogsaa at den er lærd og dybsindig.

„Du skal ikke have andre guder.

1. Det er: Du skal holde mig alene for din Gud. Hvad vil det sige, og hvorledes forstaa man det? Hvad er det, at have en Gud, eller hvad er Gud? Svar: En Gud talder man det, af hvilket man skal vente sig alt godt, og til hvilket man skal tage sin tilflugt i al nød, saa det at have en gud ikke er andet end af hjertet at forlade sig og tro paa ham, som jeg ofte har sagt, at alene hjertets tillid og tro gjør baade Gud og afgud.

Er troen og tilliden ret, saa er ogsaa din Gud ret. Og paa den anden side, hvor tilliden er falsk og urigtig, der er heller ikke den sande Gud; thi de to hører sammen: tro og Gud.

Det altsaa, hvorved du hanger dit hjerte; og hvorpaa du forlader dig, det er, siger jeg, egentlig din Gud. Derfor er nu meningen af dette bud, at det kræver hjertets rette tro og tillid, som træffer den eneste sande Gud og hanger ved ham alene. Det vil altsaa sige saa meget som saa: „Se til, at du lader mig alene være din Gud, og søg slet ingen anden, det er, hvad godt dig fattes, det skal du vente af mig og søge hos mig, og om du lider angst og nød, da søg til mig og hold dig til mig! Jeg, jeg vil give dig, hvad du trænger, og hjælpe dig ud af al nød; lad kun ikke dit hjerte hange ved eller finde hvile hos nogen anden!"

2. „Dette maa jeg forklare noget mere enfoldigt, saa man kan forstaa og merke sig det ved nogle almindelige eksempler paa det modsatte. Der er mangan, som mener at have Gud og alt fuldt op, naar han har guld og gods og har forladt sig derpaa og dyrker sig deraf saa trygt og sikkert, at han giver alle en god dag.

Se denne har ogsaa en Gud. Han heber mammon; det er guld og gods, hvortil han sætter sit ganske hjerte. Det er ogsaa den almindeligste afgud paa jorden. Hvo der har guld og gods, han ved sig sikker, er glad og usforfærdet, som om han sad midt i paradiset.

Og paa den anden side, hvo der intet har, han triler og lader modet falde, som om han ikke vidste af nogen Gud at sige; thi man vil finde saare saa, som er ved godt mod og ikke søger eller klager, naar de ikke høre mams

mon. Det flåber og hanger ved naturen lige til graven.

Saalæbe og Jan, hvo der stoler og trobjer paa, at han har stor taugt, Kogebab, magt, gunst, venflab og ære, han har ogsaa en Gud, men ikke den rette ene Gud. Der ser du atter, hvor forsmædelig, plet og stolt man er af faabanne gøder, og hvor modfalden, naar de ikke haas eller bliver en bærvede. Derfor siger jeg atter, at den rette ublæggelse af dette stykke er: At have en Gud er at have noget, hvorpaa hjertet ganske forlader sig." Saalangt af forflaxingen over det første bud. Men dette er kun en del af den.

Et siger igjen: tag for dig Gudens store tæftløme og huder den flittig, og du vil blive glædelig forbauset ved at se, hvilkens herlig ublæggelse du har i den af lov og evangelium, ord og sa-kramenter.

Sort arbeidsfelt.

Et konfirmanter er ihøst indskrevet i Vor Frelsers menighed, Tacoma.

I Vor Frelsers menighed i San Francisco er der ogsaa indskrevet 21 konfirmanter

Mrs. Knutson fra Camano er indlagt paa "O. B. Allen hospital" i Stanwood.

Pastor T. H. Dahl fra Lincoln, Nebr., besøger for tiden forskjellige steder i California.

Tirsdag aften den 8te ds. vil der blive feiret reformationsfest i Vor Frelsers kirke, Tacoma.

Den unge Gunderson fra Olalla, som har lagt paa St. Josephs hospital, Tacoma, i nervesfeber, kunde mandag reise hjem igjen frisk som før.

Theo. Vangnes fra Bellingham ligger for tiden syg paa Fannie Paddock hospital, Tacoma. Han lider af tåring.

Martin Hokenstad fik sidste fredag aften istand en underholdning i prestegaarden i Stanwood til indtægt for Lutheran Normal School's nye bygning i Sioux Falls.

Fra pastor Ordals kald er der ihøst ved offer indkommet til indremissionen i Pacific distrikt \$73.27.

Mrs. Hanson, Tacoma, som nylig havde et meget alvorligt tilfælde af slag, er nu saa pas, at hun atter kan komme til kirke.

En del af Skagit farmerne har lidt betydeligt tab paa sin havreavling ihøst paa grund af regn; iblandt dem er O. N. Lea.

Syd Aldergrove menighed i Aldergrove, B. C., pastor Ordals kald, har nu faaet sin kirke "ceiled" og venter at kunne male den indvendig med det første.

C. J. Tjernagel er igjen kommen til Stanwood for sin helbreds skyld. I østen led han meget af kronisk hjertesygge; her er han aldeles fri sygdommen.

Vor Frelsers menighe, San Francisco, har ifølge "Pac.-Posten", faaet sin prestegaard repareret til et kostende af \$908.

Kvindeforeningen har ydet \$801.55 af denne sum.

Nils Danielson, Skagit, Wash. døde af lungetåring søndag den 22de ds. og blev begravet onsdag den 25de. Danielsen er en af de første norske settlere ved Skagit elven. Hans hustru og to døtre overlever ham.

Ungdomsforeningen "Concordia" i Vor Frelsers menighed, Tacoma, gav onsdag aften den 19de ds. for en stor forsamling en udmerket af-tenunderholdning. Den samme forening havde nylig anledning til at høre en sjelden god tale af pastor Iverson over temaet: "gode magter".

Andrew Pederson og Martha Lundemo ægteviedes af past. Tjernagel søndag den 15de ds. Vielsen fandt sted lige efter gudstjenesten i Skagit menighed.

Brudeparret begjærede optagelse i menigheden. Gid mange vilde gjøre som disse: lade sig vie i Guds hus og tillige straks slutte sig til Guds menighed.

Torsdag den 12te oktober holdt Immanuel menighed, Custer, Wash., pastor Ordals kald, menighedsmøde for at forhandle om kjøb af land til kirkegaard. Det blev enstemmig besluttet at kjøbe to "acres" til nævnte øiemed. Man venter inden kort tid at faa skjøde paa landet, og man vil med engang begynde at rydde det. Tre familjer optoges i menigheden, nemlig Ole Rustan med hustru og et barn, Peder Pederson og hustru, Marcellus Olson med hustru og tre børn.

Kvindeforeningen tilhørende vor menighed i Spokane mødte torsdag eftermiddag den 19de ds. hos pastor Holden. For anledningen havde han laant et værelse tilstødende sit kontor af den tyske prest. (Pastor Holden har nemlig sit kontor i den tyske prestegaard lige ved kirken, hvor han prædiker). Tyve kvinder var tilstede. En del medbragte ogsaa kager. Mrs. Storaasli kogte kaffe hos Mrs. Wevly, som bor tværs over gaden. En hyggelig og opbyggelig stund tilbragtes. Om to uger møder kvindeforeningen igjen hos Mrs. Amdal, E. 1713, 4th Ave.

Rockford, Wash. Lørdag aften den 14de ds. døde Oscar Hegna, ældste søn til mr. og Mrs. O. Hegna. Han stødtes til hvile under stor deltagelse af slekt og venner den 17de ds. Oscar blev kun lidt over 14 aar gammel. Han var en pen og stille gut. De sidste 3 aar led han af hjertefeil og fik slag for omkring 3 maaneder siden, saa han maatte holde sengen stadig og pleies nat og dag.

Past. J. Blakkas talte i kirken paa norsk og engelsk. Gud trøste og glæde de efterladte forældre og søkende i haabet om gjenforening i glæden hos Gud.

Den 14de oktober feiredes ved Luther seminar, Hamline, Minn., med en festlig sammenkomst, fornemmelig af tidligere Luther-College studenter. Trods det slemme veir var en stor skare af besøgende mødt frem for sammen at mindes denne for flere af Synodens skæler saa betydningsfulde dag. Et vellykket program blev udført om aftenen. Prof. Brandt ønskede

forsamlingen velkommen og oplæste de modtagne lykønskings-telegrammer. Prof. Oscar Olson fra Luther College, Decorah, talte om "Christian Education" og paaviste klart, at den bedste garanti for godt borgerskab er oplysning grundet paa Bibelen. Paa seminariets studenter vegne talte mr. S. Thorpe - Luther College studenter, som nu frekventerer Minnesota statsuniversitet, repræsenteredes ved mr. Linde. Sange og piano spil dannde afvekslingerne i programmet, og festligheden sluttede med afsyngelsen af "Guds ord det er vort arvegods". Prof. Olson forlangede sit besøg til mandag den 16de, og fik derved tid til at holde et lærerigt foredrag for seminariets studenter om "inkquisitionen".

Missionsfest feiredes i Zions menighed, Bellingham, Wash., pastor Ordals kald, den 17de søndag efter Trinitatis. Pastor H. A. Stub Jr. fra Seattle holdt missionsprædiken paa formiddag. En stor forsamling var tilstede. Mr. Olaf Udness sang en solo paa sin vanlige dygtige maade. Mrs. Stub, som ogsaa havde lovet at synge ved festen, blev forhindret fra at komme. Offer optoges til indremissionen, stort \$18.15. Om aftenen saaledes man atter i kirken til 14de oktober fest. Prof. N. J. Hong, som skulde holdt festtalen, blev af sygdom forhindret fra at være tilstede. Pastor Stub og Ordal talte derfor; den første paa engelsk om nødvendigheden af kristelig uddannelse, den anden paa norsk om betydningen af den 14de oktober, hvad den norske synode har gjort for vor lutherske ungdom ved oprettelsen af Luther College, Luther Seminar og Lutheran Normal School, endvidere ved oprettelsen af de mange akademier, som vistnok ikke direkte hører synoden til, men som dog eies og drives af mænd tilhørende den norske synode. En stor forsamling var tilstede ved festen om aftenen. Ikke saa fra Vor Frelsers menighed, past. Bjerkes kald, var tilstede, især paa formiddag.

Den enstemmige dom syntes at være, at det var en herlig festdag, hvor Guds ord blev os hjertelig og indtrængende lagt paa hjerte for missionens store og vigtige gjerning. Gud ske lov og tak!

Tænt om vi alle gjorde saa.

Vor menighed havde bestemt sig til at holde høstfest den 2den oktober. Jeg skrev til past. — og bad ham om at være saa venlig at holde festtalen for os. Han svarede straks, at han vilde komme, om intet forhindrede ham. Den 2den oktober kom med kold vind og regn, ja, en ualmindelig raa og sur dag var det. "Idag bliver der ingen fest, det er klart," tænkte jeg. Da jeg kom did; hvor festen skulde holdes, var der en 10 a 12 forsamlede; senere kom 3 a 4 til. Past. — var der ikke, og han kom heller ikke, og det syntes vi var ganske naturligt. Han havde jo 5 mil at kjøre i sole og regn, om han skulde komme, og det var ikke at vente, at han skulde tage ud i saadaant veir.

Den næste dag modtog jeg følgende brev fra ham: "Jeg skylder dem en redegjørelse. Det haade argere og bedrøver mig at jeg ikke kom paa deres høstfest idag; men med min bedste vilje blev det en umulighed. Da broen her er ubrugelig, kunde jeg ikke kjøre den almindelige vei. Isteden kjørte jeg den anden vei saa langt som til H— og vilde gaaet tilfods derfra til F—. Jeg havde saaledes været der i god betida, dersom ikke alle beregninger havde slaaet feil; men da jeg kom saa langt som til H. L—, fik jeg der høre, at den fodsti, som man bruger til F— var ufremkommelig, da den dels var udvasket og dels stod under vand. Det var heller ikke muligt derfra at komme over floden og bort paa hovedveien. Der var ingen baad paa denne side, og et par Indianere, som laa paa den anden side med sin "canoe", vilde ikke røre en finger for at sætte en stakkar over, skjønt jeg skreg mig næsten blå paa dem og lovede at betale dem dyrt, hvis de bare vilde komme straks. A't dette lög tid. Klokken var nu næsten olleret. Den ene to mande at komme frem paa vilde have været at kjøre tilbage og saa gaa tilfods forbi S— og N—; men som jeg havde forudt det, kunde jeg ikke kommet frem før kl. 2 eller 3. Ja, det er hele

den sørgelige historie, og jeg beder Dem tilgive mig for bruo: løfte og haaber det ikke skal haade oftere."

Det kan bemærkes, at past. — er tilgivet, og at han har givet os en "object-lesson" i ikke at være saa snart rede til at blive hjemme fra gudstjenester og andre kirkelige møder, fordi der ovenfra falder rent vand draabvis ned. Tænk om vi alle anstrengte os saapas for at komme frem!

Bekjendtgjævelser.

Pastor. Statedags tald.
 Boston 29de oktober kl. 2
 Lake Bay 5te november kl. 11
 Olla 12te november kl. 11
 Puyallup 19de november kl. 11
 (Overlysning kl. 10.)

Tacoma.

For Frelserens evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. St., So. K. St. sporvogn.
 Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndagskole kl. 9:30 form.
 Ove J. G. Preus, pastor.
 1701 So. J. St., Tel.: Bled 8542.

Seattle.

Immanuel's lutherske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Var.
 Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.
 G. H. Stub, pastor
 1626 Minor Ave. Tel: Rain 7783

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANDSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.
 Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.
 Post-Ordres ekspederes pr. om gaende.
 Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.,
 1445 1ste Ave., Bl. Pike St., SEATTLE, Wash.

"Se paa den lyse-røde sap."

Pacific Districts Prester

- Bluffton J. Box 176 Redfish Bl.
- Corup, P. Curda, Cal., cor. W & Pratt St
- Wierle, N. O. Cor. 19th & Donovan Str.
- Bellingham, Wash.
- Christensen W. A. 125 State Street
- Salt Lake City
- Carlson, P. R. W.
- 691—26th Str., S. Colliamb, Cal.
- Dale, J. D., Silvanna, Wash.
- Spier, Olaf, 622 G. 27 P.
- Los Angeles, Cal.
- J. J. L. G. 2630 Lombard Ave. Everett, Wa
- Bransberg O. 1663 Howard St.
- San Francisco, Cal.
- Quigley, C. 425 East 10th Street,
- Phone: Scott 2123. Portland, Ore.
- Quistrett, S. S., 912, 33d St.
- Portland, Cal.
- Forlach, S., Portland, Wash.
- Orloffsen, O. G., Camfer, Idaho.
- Polson, O. R., W. 6, 2nd Ave.,
- Spokane, Wash.
- Johansen, J. 304 J Str. Astoria, Cal.
- Carlson, W. H. Fremont, Cal.
- Riefen, G. J. D. Hayward, Cal., Cor 1
- Orbit, O. J. 1016 Stebbins
- Phone: Red 711 Bellingham, Wash.
- Sebergen, N. Silveston, Oregon,
- Wend Over J. G. 1701 So. J Str.
- Tel.: Bled 8512.
- Statedags t. Portland, Wash.
- Stub, G. H., 1619 Minor Ave. Seattle, Wa
- Sveinsson, G. W. 1834 Duane St.
- Wheeler, Ore.
- Stensrud, G. W. 3446 18th Str.
- San Francisco, Cal.
- Gervason, G. W., Stannards Hall.
- White W. C. Silveston, Oregon.

Tilfalg.

En eiendom i Parkland, bestaaende af hus, barn, god brønd og to lotter, en halv mil fra Parkland, samt 8 acres land, alt indfencet. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man henvende sig til A. A. Fangsrud eller Pacific Herald.

Tilfalg.

Jeg er nødt til at følge følgende eiendomme i Portland, alt under et eller særskilt:

1. 3 lotter med godt 10 ramé hut kl., nær akademiet og Ishuset.
2. En tract paa ca. 2½ acres (34 lotter.)
3. En da. 4 lotter.

D. Etchebel,

DR. J. L. RYNNING,
 FRENCH BLOCK, CORNER OF
 15TH AND PACIFIC AVE.
 OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
 SUNDAYS AND EVENINGS BY
 APPOINTMENT.
 OFFICE JOHN 1716.
 TEL. RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH.

H. D. Richmond Paper Co.
 BUILDING PAPER OF ALL KINDS
 1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

R E Anderson & Co
 Real Estate
 Mortgage Loans
 Fire Insurance
 Rental Agents
 117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH

Printing

All kinds, large or small
 Superior facilities for turning
 out first class work.
PROMPT ACCURATE
The Bell Press
 1013 A St, Tacoma Phone Main 432

NORSKE HOFMANDSDRAABER

Naftadraaber, Slagvand, Elga Balsam etc., Hesselroth's Svenske Jernvin, Lion's Beef, Iron and Wine samt den fineste Lofoten Torskolevertran kan erholdes paa dette Apothek.
 Recepter udfyldte med Omhu og Nøilagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
 Pri Levoring
 Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Edv. Isaksen,

en norsk uhrmager
 i byen, 1102 Tacoma Ave.,
 samme butik som Lien's
 Pharmacy, et pent udvalg af
 ure for salg.

F J Lee

PHOTOGRAPHER
 535 Commerce S.
 Jefferson Ave.
TACOMA, WASH
 Phone Red 7236.

Fra Kirken i Norge.

(Seh C. 6.)

Parlamentsloven er nu vedtaget både af fortingen og den svenske rigsdag. Dermed er den unionen opløst og kongen af Sverige er tilfreds, da Norge har gaaet ind paa de fleste af de ønskede betingelser. Norge er endnu mere tilfreds: det har naaet sit maal, unionens opløsning, og det har opnaaet endnu en anden fordel, voldgiftstraktat, som erstatning for nogle grænseforholdene udløst. Der er dog paa begge sider af Hælen nogle, som er misfornøiede: i Sverige de mest frivillige arbejdsmænd og præster, i Norge de radikale. Det gaar efter det gamle ord: „Hverligheberne berører hinanden.“ Efter et andet gammelt ord: „sundheden ligger i midten“, er der da af grund til at tro, at man har truffet saa noget nær det rette.

Kristiania indremission havde til sin 50-årsfest ogsaa sendt indbydelse til danske og svenske indremissionsforbunde. Danskerne har med stor modtagelse indbydelsen, medens de svenske forbunde har fundet det upassende i sig selv overbrevet høflige afslag at indtræde i forbindelse med, at det norske forstærket og geistlighed har tilliget indbydelsen fra Sverige.

I Kristiania som i de fleste andre byer er der for saa præster og for saa kirker forhold til antallet af menighedsklemmer. Der er kaldet med op til 20.000 medlemmer og kun en kirke. Det er klart, at man ikke hermed kan naa målet. Kristiania indremission, som virker i fuld samdrægtighed med præsterne, har derfor ogsaa begyndt med at arbejde for at saa opløst, dels i lanternerne, saaledes „jamaalister“. En er allerede bygget. Og der skal nu opføres en smaa kirke no. 2 i nærheden af Tøien. Man raader allerede over 40.000 kr. herfor. En del af jamaalisterne har givet 10.000 kr.

I „Søndagsbladet“ for 8de oktober findes følgende anmeldelse:

Med julefele. Skriftebøger og salmer ved julefest, samlet af E. Søndresen, prest. Tvedesteds forlag.

Presten Søndresen fortjener stor tak for sin lille bog af præster, diakoner, diakonesser og andre, som har et ord at sige til de syge. Det er en velgjættig og en god til de syge med Guds ord; jordbrunden er der i almindelighed

mere forberedt end ellers og taalmodigheden større. Men man har ikke altid saa let for at finde de rette skrifter og de rette salmer (salmerne er gjerne af stor vigtighed). Der har man ogsaa et kjanstomt udvalg. Ikke mindst vil bogen blive af betydning for de syge selv og deres omgivelser. Mange af disse vil saa gjerne have nogle passende skrifter og salmer for hændene. Saa hævder man dem til nogle her og nogle der; men de vælger ikke langt for dem, som vil have lidt til hver dag. Forfatteren af disse linier har dog ofte maattet henføre til Jesu lidelseshistorie og anbefalet de syge eller deres omgivelser at læse lidt deraf hver dag, og frugterne har undertiden været ganske mærkelige. Men en sammenhængende salmerække har han ikke hørt. Ved Søndresens bog er dette som en afhjælper. Den har af begge dele, både en tekst-række og en salmerække af Hønefager, som vi troer kan efterlade os i enhver sygdom. T. G.

Bibelen paa landemaal. — Af de hellige skrifter foreligger hidtil blot det nye testamente og Davids salmer paa det norske landmaal i en oversættelse, der for første belysning af de senere aar bevilget et beløb til oversættelse ogsaa af de gammeltestamentlige skrifter. Og i den nærmeste fremtid kan det norske samfund se ud „Gyldne Bøger“, oversat af prof. Sjøpæl. Dette arbejde imødekommet med adskillig forventning paa mange hold. Sjøpæl er ikke alene vor første lærer af de semitiske sprog, skriver „Nordenposten“ i Kristiania; men han er ogsaa vel bekendt i landemaal, navnlig har han en højt anseet sans for sprogets renhed og velklang. De, som har hørt andagtning til at gjøre sig bekendt med hans bibeloversættelse, betegner den — hedder det — som et mesterværk i sproglig henseende. Den skal være holdt i en værdig, men paa samme tid agte folkelig stil.

Kristelig forening til selbudsforretning afholdt foreleden generalforsamling. Til arbejdsforretningen er tegnet bel 9000 kr. Man har under overvejelse en henteudelse til kommunen for om muligt at saa afskaet en af dennes etendomme til koloni. Særlig har man søgt sig ved vestre sogn. Af bestyrelsen gjenvaldes sogneprest Hofmann og frakken Nielsen. Nye bestyrelsesmedlemmer blev pastor Matson og hvedm. Christensen.

Probst Berge i Strindens tager afsked. — Søndag den 24de sept. holdt probst Berge sin afskedspræken i Strindens hovedkirke. Den største del af menigheden havde indfundet sig, saa den borte og rummelige kirke var fyldt til trængsel. Efterat konfirmationsforretningen var slut, tog prosten afsked med menigheden fra prækestolen i nogle hjertelige og velmente ord. Han takkede for det 16½ aars lange samvær og ønskede Guds velsignelse over Strindens

menighed i dens fremtidige arbejde. Efterpa foretoges oration. I denne deltog alle — både store og smaa. Det var et gribeende syn at se de 61 konfirmander gaa omkring alteret og lægge sit afskedsbrev til den gamle probst. Det er vistnok et almindeligt sætte inden Strindens menighed, at den gamle probst efter sin lange og vellykkede arbejdsdag maa forvundes en rolig og god afbedom, skriver „Folketid.“

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Børns Klæder, Undertøj, Hatte og Sko
10 Procent Afslag til Studenter
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Moldings, Paints and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

H E Anderson

John Holleque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.85 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1508 Jefferson Ave Tacoma Wash
Tel: Main 151

har det største og bedste Oplag af Varme-Ovne, Koge-Ovne, Staal "Ranges" Tin- og Granit-Varer i Tacoma. Det vil betale sig at se ind til os, naar De er i Byen.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

Parlandnyheder.

Sidste søndag var der en udførelse af „family reunion“ hos mr. Solbold. 20 medlemmer af familien kunde deltage.

Mr. Gill fra Lewistown, Montana, besøgte i forrige uge Parland. Mr. Gill og Mr. Wiland er fra samme bygdelag i Norge.

Lørdag sidste uge rejste Amanda Xavier til Fanny Hobbs Hospital i Tacoma for at begynde sin bane som sygeplejerske.

„Luzen“ har atter begyndt sine sædvanlige sangafviser. Det gjælder at blive vel svet til næste sommer, da sangstevnet skal holdes i Tacoma.

Mr. G. E. Ellertson, som under ubillingsiden har haft hotel i Portland, besøgte sin søster, mrs. Kyuning, paa hjemveien til Clarkston, Wash. Han saa ogsaa indom til Parland.

Forrige søndag holdtes her læsegudstjeneste ved mr. Lunde. Efter gudstjenesten valgtes delegater til kredsmødet, som begyndte den 24de ds. Mr. R. Stensrud og mr. Skjervem valgtes.

Sagfører Alex. Casberg fra Madison, Wis., en gammel bekendt af dr. Kyuning, har været hos ham paa besøg. Han saa sig rundt paa tysten, da han muligens tænker paa at nedfætte sig her ensteds.

Mr. og mrs. Kor holdt forrige onsdags aften afstedselskab for miss Marie Skjervem. Ikke saa længe af Parlands unge damer var indbudne. Miss Skjervem rejste torsdag eftermiddag til Santa Barbara, Cal. Lykke paa turen!

Kættelser. I forrige nr. hævdedes indtaget sig end-i misvillende felt paa sidste side. I South Bend blev blot 2 barnedøbe forrettede; pastor Xavier havde ikke været uforfælgelig, men upasselig for turen; ingen ændrer kronik under miss Mint, men misfæring.

„Synecum“ vil give en aftenunderholdning lørdag den 28de oktober. Der vil blive en liden afgangspris at betale af 10c for voksne og 10c for

børn. „Synecum“ har gjort ikke saa lidet for vor Bibliotek, og for det arbejder denne forening fremdeles.

Prof. Dong skriver, at han er kommen godt og vel frem til Los Angeles, Cal. Han føler sig ganske bra. Skjønt trætt efter reisen, gik han dog dagen efter sin ankomst en tur paa omkring 7 mile. Han sender hilsninger til venner og bekendte.

Følgende har besøgt børnehjemmet forrige uge: Mrs. pak. Jerde, mrs. Jonemart og mrs. Lewis Foss fra Tacoma; fra Poulsbo mrs. Thomson (bestyrelsesuden for børnehjemmet) og datter: fra Lewistown, Mont. Ven. J. Gill, og fra Roscow, Idaho, mrs. Pedersen.

Børnehjemmet har nu 45 børn, hvoraf 26 gaar paa menighedsskolen.

Til nye typer for Herold.

Herred erjendes modtagelsen af \$2 fra pastor D. Stattebel.

G. M. Ljeruagel.

Børnehjemmet i Parland.

Hjermund Herold \$13; Ven. J. Gill 4.50; mrs. Figer \$1; mrs. Lewis Foss \$2 samt endel klæder; pastor Herold 5 sætter poteter; pastor Stattebel 2 sætter poteter, 1 do. kartofledeber, 1 do. rutabag; mr. Kjelstad 1 box æbler; mrs. Jonemart 2 puder, 1 kolt og endel klæder.

Hjertelig tak!
Mrs. L. Parfen,
Kasserer.

Tilsalg!

En god gammel farm paa 160 acres, med jernbanestation paa landet, kun 4 mil fra Parland, nu barn og andre bygninger i god stand, alle slags høre- og jordbrugskredsløber, godt team, fuld belæning af korn, 30 „head“ og creameryskel kan for rimelig pris paa gode betingelser kjøbes ved henvendelsen til J. Reed eller Pacific Herold.

California specialkonferens møder, om Gud vil, hos past. J. Johansen i Fresno, Cal., den 8de til 15de november. Forhandlingsgenstande: „Deltagelsesreisen“, og „den norske synodes engelske mission“. Pastoral prædiken under mødet.

G. M. Stensrud, secr.

En amerikansk Aftenskole for Skandinaver er aabnet i d. For. Kirkes Basement, Hjørnet af 5te Ave og Wall St., Seattle. Skolen bestaar af 2 Kursus: Et engelsk Sprogkursus og et Forretningskursus. Den bestyres af C. Feroe, 508 Wall St., Seattle. Phone: Main 1784.

Gratis. Skriv til W. G. Johnson Co., 10 Washington Avenue Syd Minneapolis, Minn., og De erholder gratis en liden Bog med Beskrivelse over de norske Studenterfangeres Afsatur.

Eil Salgs.

100 acre, en del indsood med hø, en del flod, resten prærie med rindende vand, 1½ mil fra Parland. For nærmere underretning henvende man sig til D. & C. Sternadli, Parland, Wa.

When in need

Of Painting, Paperhanging or Calsonining, call on B. Benson, Parland Wash.

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slag. Dens opgave er at glæde unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes bygge dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa beløstningerne, naar det gjælder at anskaffe lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan hente nytte. Skolen har nu otte fast ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 11 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacifikkysten til at sætte sig ind i, hvilke træden skandinaviske amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse træd.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder fets forskellige kurser: Preparatory, Collego Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et kursus i haandarbejde, og et ekstra kursus for nykommere, og et kursus i madlavning og husholdningssag.

hvad det koster. Skolepenge, kost, logis, og bøger for ni maanedes beløber sig til omtrent \$150.00. Østterminen begynder den 12te September 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R J Song,
Parland, Wash.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •
Notary Public
Udfærdiger Skjæder Kontrakter osv.
Parland, Wash.